

Христова (Велико Трново) (Фестивални и дестинационни брандове – взаимодејствия в условията на културната глобализация), Ana Banić Grubišić (Art and migrant experience – the „Gastarbeiter Series“ of Dragutin Trumbetaš).

Научни симпозијум *Уметност и контекст: Вредности – локално и универзално* био је разноврстан по својим темама. Локално и универзално сагледани су из мноштва углова преко излагача различитих струка. Ути-сак о овом скупу је добар, јер смо наишли на срдачан пријем Универзитета у Нишу и Удружења „Литера“. Веома је битно подржати и препознати њихов напор да се низ одржавања ових сипозијума настави и да се превазиђу све препреке на које наилазе у смислу организације и штампања зборника.

Божица СЛАВКОВИЋ МИРИЋ

Међународни научни скуп
*Проблеми биографије руске дијаспоре у Краљевини Срба, Хрвата и
Словенаца / Краљевини Југославији / Републици Србији,*
Москва, 2. 10. 2018.

Поводом 180 година од успостављања дипломатских односа између Русије и Србије, у Москви је 2. октобра 2018. године, у организацији Дома руске дијаспоре „Александар Солжењин“, Архива Југославије, Историјског архива Београда и Министарства културе и информисања Републике Србије, одржан међународни научни скуп под називом *Проблеми биографије руске дијаспоре у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца / Краљевини Југославији / Републици Србији*. Овај скуп је заправо био један из низа догађаја који су организовани у Дому руске дијаспоре у оквиру Српске недеље, која је отпочела отварањем изложбе „Руски стрип Краљевине Југославије“.

Сам скуп су сачињавала три панела. Први део под називом „Руска емиграција у Краљевини СХС / Краљевини Југославији / Републици Србији: проблеми, приступи и погледи“ је отворила др Марина Сорокина, руководилац Одељења историје руске дијаспоре у Дому „Солжењин“. Њено излагање је заправо представљало покушај давања одговора на важно питање – да ли је емигранту уопште потребна биографија. Професор Филозофског факултета у Београду и виши научни сарадник Института за новију историју Србије др Алексеј Тимофејев је, на основу грађе Управе државне безбедности, говорио о репресијама које је југословенска власт спровела над припадницима руске емиграције у периоду 1948–1953, док је доцент Руског државног универзитета хуманистичких наука др Никита Бондарев представио делатност Коминтерне на Балкану током 30-их кроз приказ судбине „совјетске Мате Хари“ – Брајине Љвовне Рудине-Фос. Стипендиста Института за новију историју Србије Милана Живановић је своје излагање

посветила послератној историји Руског дома и улози руских емиграната у догађајима везаним за судбину овог здања. Панел је завршен излагањем научног сарадника Института за словенске студије Руске академије наука др Георгија Енгелхарта, који је говорио о извештају совјетске амбасаде у Југославији о „руском гробљу“ у Корбевцу почетком 90-их.

У другом панелу професорка Филолошког факултета у Београду др Ирина Антанасијевић се осврнула на важност биографских података самих по себи, посебно у случају изгнаника из Русије, док је руководилац и оснивач Центра за стрип при Руској државној библиотеци за омладину Александар Кунин представио улогу руске дијаспоре у очувању традиције руског стрипа. Посебну пажњу скупа је изазвао и говор сина једног од оснивача руског стрипа у Југославији – Дмитрија Лобачева, сина Јурија Павловича.

Последњи део конференције је био посвећен изворима о историји руске емиграције у Краљевини СХС / Југославији / Републици Србији, затим архивима и гробљима. Декан Историјског факултета Курског државног универзитета др Ирина Конорева је говорила о реализацији пројекта „Руски некропољ у Београду и другим градовима Србије“, а сарадник Дома руске дијаспоре др Михаил Горинов Млађи о досијеу Јевгенија Ањичкова који је саставила руска Охрана. Помоћник директора Историјског архива Београда Слободан Мандић је приказом биографских извора за историју руске емиграције из фондова своје матичне установе пружио основу за даља истраживања ове теме; саветник Архива Југославије Ранка Рађеновић је на основу материјала Архива Српске академије наука и уметности говорила о академику Роману Јакобсону, док је сарадник Дома руске дијаспоре Константин Семјонов своје излагање посветио „албанској авантури“ руских емиграната 1924. године и биографијама белих официра.

Теме које је овај научни скуп обухватио биле су веома широке. И сами хронолошки оквири сведоче о томе. Радује чињеница да је једна еминентна установа за изучавање историје руске емиграције као што је Дом руске дијаспоре „Александар Солжењицин“ посветила скуп искључиво емигрантима-жителима Југославије, односно Србије.

Милана ЖИВАНОВИЋ

Конференција *Сједињене Америчке Државе у друштвеним и хуманистичким наукама у Србији*, Београд, 6–7. 12. 2018.

У организацији Филозофског факултета Универзитета у Београду и Института економских наука, а уз подршку Амбасаде САД-а у Србији, 6. и 7. децембра 2018. године одржана је национална конференција *Сједињене Америчке Државе у друштвеним и хуманистичким наукама у Србији*.